

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.356/2012/6.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Sátori és Lutter Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Sátori Anna ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Molnár Péter Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Molnár Péter ügyvéd) által képviselt alperes ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt a Pécsi Városi Bíróságon 10.P.24.690/2011. számon indult és a Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.492/2012/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy felhívásra fizessen meg az államnak 222.100 (kétszázhuszonkétezer-egyszáz)Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

i n d o k o l á s

A peres felek 2008. május 7-én kölcsönszerződést kötöttek egymással, amely alapján a felperes 10.709,47 CHF-nek megfelelő 1.647.652 Ft kölcsönt nyújtott az alperesnek Suzuki Swift típusú személygépkocsi vásárláshoz. A szerződés részét képezték a felperes által kidolgozott általános szerződési feltételek, melynek 18. pontja értelmében a felperest a kölcsön megfizetésének biztosítékeként vételi jog (opció) illeti meg a kölcsönből vásárolt gépjárműre vonatkozóan a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező opciós adásvételi szerződés alapján.

A peres felek a kölcsönszerződés megkötésének napján megbízási szerződést is kötöttek egymással, melynek 1. pontja értelmében az alperes megbízta a felperest, hogy nevében a tulajdonát képező - perbeli - személygépjárművet értékesítse, tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződésben vállalt fizetési kötelezettségeket tovább teljesíteni nem tudja. A megbízási szerződés ugyanezen pontja rögzítette azt is: a szerződő felek megállapodnak - amennyiben a

felek között létrejött opciós adásvételi szerződés alapján a felperes a vételi jogát gyakorolta -, hogy az opciós adásvételi szerződést közös megegyezéssel felbontják.

A svájci frank árfolyam változása miatt megnövekedett törlesztő részleteket az alperes 2010. októberétől nem fizette. Teljesítő képességének hiányát a felperesnek jelezte, a személygépkocsit 2011. március 2-án a felperesnek átadta, aki azt 2011. március 30-án 740.000 Ft vételárért értékesítette. A felperes a kölcsönszerződést 2011. április 26-án azonnali hatállyal felmondta.

A felperes kereseti kérelmében 2.245.768 Ft kölcsöntartozás és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Állítása szerint a felek között létrejött kölcsönszerződés felmondása eredményeként az alperesnek a megjelölt összegű tartozása állt fenn a felperes felé.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a megnövekedett törlesztő részleteket már nem tudta megfizetni. Jogtalannak tartotta, hogy a felperes a 740.000 Ft értékű gépjárműre több mint kétmillió forintot követel, valamint azt is, hogy a 1.580.000 Ft-ért megvásárolt gépjárműért összesen négymillió forintot fizessen.

Az elsőfokú bíróság ítéletével 2.245.768 Ft-ot és annak járulékai megfizetésére kötelezte az alperest. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megítélése szerint a peres felek között a Ptk. 523. §-a szerinti kölcsönszerződés jött létre, amely alapján az alperes köteles a keresetben megjelölt tőkekövetelés, annak kamatai és a költségek megfizetésére. Álláspontja szerint az alperes nem hivatkozhatott eredményesen arra, hogy a felperes a törlesztő részleteket jelentősen megemelte, mivel már a szerződéskötéskor is tudatában volt annak, hogy az árfolyamváltozás kockázata őt terheli.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperes marasztalását 2.220.768 Ft-ra leszállította. A fellebbezés indokaira tekintettel arra hivatkozott: a perbeli gépkocsi 740.000 Ft-os eladási árát az alperes a fellebbezésében sérelmezte először. Új tényként hivatkozott arra is, hogy a peres felek között létrejött megbízási szerződés érvénytelen. A másodfokú bíróság megítélése szerint az alperesnek ezek a hivatkozásai a Pp. 235. § /1/ bekezdésébe ütköznek, az alperes a másodfokú eljárásban nem hozhatja fel azokat a tényállításait és bizonyítékait, amelyeket az elsőfokú eljárásban meg sem kísérelt előadni; tényállításai és bizonyítékai előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedett. Ezért a másodfokú bíróság a fellebbezésnek a megbízási szerződés érvénytelenségével kapcsolatos érveivel, és a vételárral érdemben

nem foglalkozott.

A felperes által felszámított 25.000 Ft felmondási díjat alaptalannak találta, mivel ez a szerződés módosításához és nem annak felmondásához fűződő díjnak minősül.

A jogerős ítélet ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelmében az alperes annak az öt marasztaló részében történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint önhibáján kívül nem volt abban a helyzetben, hogy a fellebbezésben kifejtett indokait az elsőfokú eljárásban előterjeszthesse, ezért a másodfokú bíróság jogszabálysértő módon nem vizsgálta érdemben a fellebbezésében kifejtett indokait.

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú eljárásban nem kapott Pp. 3. § /3/ bekezdése szerinti tájékoztatást. Álláspontja szerint a megbízási szerződés színlelt és ezáltal semmis volt, mivel annak aláírásakor a kölcsönszerződés alapján terhelő fizetési kötelezettség nem vált esedékessé. A felperest ezért nem illette meg az a jog, hogy a gépkocsit felperes nevében értékesítse, legfeljebb a kölcsönszerződés biztosítékául a javára kikötött opciós joggal élhetett volna. Ebből következik az is, hogy a felperes által 2011. március 30-án kötött adásvételi szerződés is érvénytelen, mivel ekkor a felperes a gépkocsin tulajdonjogot még nem szerzett, azt nem is adhatta volna el. Fenntartotta azt az állítását is, hogy a felperes a gépkocsit áron alul értékesítette.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és azt a hivatkozott indokok alapján nem találta jogszabálysértőnek.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kúriának először abban a kérdésben kellett állást foglalnia: a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésének helyes értelmezésével és alkalmazásával mellőzte-e az alperes fellebbezésében előadott új tények vizsgálatát. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés értelmében két esetben lehet új tényre, vagy új bizonyítékra hivatkozni a fellebbezésben: ha ez az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, illetve, ha az az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására irányul. Ez utóbbi esetben a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltakat is alkalmazni kell.

A Kúria vonatkozó joggyakorlata értelmében (BH 2003. 204., EBH 2011. 2402.) a Pp. 235. § (1) bekezdése szerinti korlátozás azt a célt szolgálja, hogy a per súlypontja ne a másodfokú eljárás legyen, illetve megakadályozza az elhúzódozó pervitelt, ezért a másodfokú eljárásban új tény, új bizonyíték előterjesztése esetén

vizsgálni kell a Pp. 141. § (6) bekezdésében írtakat: a fél az előterjesztéssel alapos okból, vagy anélkül késlekedett-e.

A másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdését helyesen értelmezve mellőzte az alperes fellebbezésében előadott új tények vizsgálatát, mivel az alperes által a késlekedése okaként hivatkozott indok – csak az elsőfokú ítélet kihirdetését követően hatalmazott meg jogi képviselőt – nem alkalmas a késlekedés igazolására. A peres felek a Pp. 141. § (2) bekezdése alapján – függetlenül attól, hogy jogi képviselővel, vagy anélkül járnak el a perben – kötelesek a tényállításaikat, nyilatkozataikat, bizonyítékaikat a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni. Ennek az eljárásjogi kötelezettségüknek elsősorban az elsőfokú eljárásban tehetnek eleget, és csak kivételes jelleggel a másodfokú eljárásban.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésébe ütköző módon nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének. Az 1/2009. (VI.24.) PK vélemény a Polgári perrendtartás tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó szabályainak alkalmazásával kapcsolatos egyes kérdésekről 1) pontja értelmében e tájékoztatási kötelezettség célja annak biztosítása, hogy a fél a bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően előterjeszthesse. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem követett el az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértést, amikor az alperesnek az első tárgyaláson tett érdemi ellenkérelmének tartalmára tekintettel nem talált olyan tényre, amely bizonyításra szorult volna, melynek bizonyítása a kereset érdemi elbírálására befolyással lett volna. A védekezés egyéb lehetséges irányai tekintetében pedig a bíróságot tájékoztatási kötelezettség nem terheli.

Mindezekre figyelemmel a Kúria nem találta megállapíthatónak a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértéseket, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban igazolt költsége nem merült fel, ezért arról a Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 79. § (1) alapján nem határozott. Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pereszes alperes köteles megfizetni az államnak, külön felhívásra.

Budapest, 2013. április 23.

Dr.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke, Dr.Osztovits András
sk.előadó-bíró, Dr.Szabó Péter sk.bíró